

Publicație editată de Aquatim An 10, nr. 104

Tiraj: 1000 exemplare

www.aquatim.ro/aquaștiri

AQUAȘTIRI

Din cuprins

Barajul care a uimit omenirea

Water Loss 2018

Cum era vremea în Timișoara, acum 200 de ani

Powerstep: workshop regional de succes

S-a agățat de viață ca o Liană și a dovedit-o!

Sponge City: soluție pentru orașele însetate și inundate ale Chinei

Impresionistul cu flux turbulent: Garip Ay

Sistemul de management integrat al Aquatim, auditat

În luna aprilie, la societatea Aquatim a avut loc un audit de supraveghere al sistemului integrat de management al societății. Auditul, realizat de Societatea Română pentru Asigurarea Calității (SRAC), s-a finalizat pozitiv, iar echipa SRAC a recomandat menținerea certificării. Auditorii au apreciat pregătirea și implicarea personalului în implementarea sistemului de management. Domeniile de îmbunătățire identificate se referă la mentenanță, găsirea și analiza riscurilor și conștientizarea personalului.

Sistemul de management integrat calitate (ISO 9001), mediu (ISO 14001), sănătate și securitate ocupațională (OHSAS 18001) a fost implementat la Aquatim din anul 2005. Serviciul Calitate-Mediu din cadrul societății realizează, în fiecare an, un program de auditare internă pentru a urmări funcționarea sistemului de management integrat și a asigura îmbunătățirea continuă a acestuia.

Orice organizație de succes trebuie să identifice și să răspundă nevoilor clienților, respectiv angajaților săi, într-o manieră eficientă. Sistemul de management integrat implementat la Aquatim este un instrument care asigură menținerea performanțelor și capacității generale ale companiei și, totodată, un angajament în vederea realizării calității.

Loredana LEORDEAN

Industria apei și inovația

Apropierea de cea mai importantă întâlnire pentru „comunitatea apei” din

România, Expo Apa, care va avea loc la București, în perioada 15-17 mai, este un prilej potrivit de a (ne) aminti ce implică, pentru specialiștii din domeniul apei, să se „conecteze” la tendințele și noutățile din zona lor de interes. Expo Apa este, la fel ca toate manifestările de acest gen, spațiul în care industria întâlnește și interacționează, la propriu, cu tot ceea ce înseamnă inovație și tehnologie, autorități și legislație, finanțatori și oportunități. Zona expozițională și conferințele oferă cadrul adecvat schimburilor de idei, cunoașterii celor mai bune practici și stabilirii de contacte.

În opinia mea, raporturile continue cu inovația și cercetarea sunt un vector esențial pentru bunul mers înainte al unei companii de apă. Acestea trebuie să fie conectate permanent, pe termen lung, și în afara conferințelor, târgurilor, expozițiilor cu aspectele de noutate tehnică din domeniu. Industria apei constituie o zonă activă și dinamică, și, ca orice domeniu tehnic, trebuie să țină pasul cu schimbările.

Aquatim este de ani buni alături de mediul academic și ingineresc, universitățile Politehnica, de Vest și de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara fiind-ne parteneri în activitatea de implementare a noilor tehnologii și de modernizare a echipamentelor cu care lucrăm.

Spre exemplu, proiectele CASCADA și TANAGRA sunt două granturi de cercetare derulate la Aquatim din anul 2017, prin care salariații societății au beneficiat de cunoștințele și experiența rezultate în urma colaborării cu echipe de experți din domeniile mecanic, electrotehnic, hidraulic, IT și automatizări. CASCADA vizează dezvoltarea de soluții software și hardware pentru optimizarea sistemelor SCADA, de control automat și conducere la distanță a proceselor de la stațiile de tratare și epurare, iar TANAGRA realizează transferul de cunoștințe pentru exploatarea pompelor de apă pluvială din sistemele de canalizare.

Totodată, studenți de la cele trei instituții de învățământ superior și-au făcut practica în diferite departamente din Aquatim, o parte dintre ei devenind, de-a lungul vremii, colegii noștri.

Ilie VLAICU

FORUMUL REGIONAL AL APEI DUNARE - EUROPA DE EST

EXPOAPA 2018

BUCUREȘTI, PALATUL PARLAMENTULUI

14-16 MAI

ARA
Asociația Română a Apei

www.araexpoapa.ro

APA 2018
#20-a ediție

FORUMUL REGIONAL AL APEI DUNĂRE - EUROPA DE EST

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ MANAGEMENTUL ȘI UTILIZAREA EFICIENTĂ A APEI

VĂ AȘTEPTĂM ÎN 14 - 16 MAI 2018

ORGANIZATOR
ARA
Asociația Română a Apei

BUCUREȘTI, PALATUL PARLAMENTULUI
conference2018.araexpoapa.ro

PARTENER MEDIA
ROM APUA

Globul Isaic din Fălticeni este unic în Europa

Muzeul Apelor „Mihai Băcescu” din Fălticeni este un loc fascinant prin tot ceea ce reprezintă, simbolizează și oferă locuitorilor zonei, dar și vizitatorilor din lumea largă. Muzeul are în patrimoniul peste 750 de exponate inedite, dintre care multe pot fi considerate de excepție.

Una dintre sălile captivante, pentru cei care îi trec pragul, deține exponate care au aparținut primului muzeu din Fălticeni, ce datează tocmai din 1914. Pe atunci, instituția, înființată de către profesorul emerit Vasile Ciurea, era a doua din țară ca importanță. Acum, în Muzeul Apelor din Fălticeni poate fi admirat aproape integral patrimoniul secțiilor vechiului muzeu – arheologie, istorie, arme vechi, etnografie, carte veche, numismatică și fotografie.

Cel care atrage, de departe, toate privirile este globul geografic cu relieful scoarței terestre. Este unic în Europa prin faptul că înfățișează, pentru prima dată, alături de relieful uscat, și configurația reliefului subacvatic.

Exponatul a fost executat cu măiestrie extraordinară și precizie de chirurg, de-a lungul a cinci ani și jumătate, de către profesorul Neculai Isaic, din comuna Vadu Moldovei. De aceea, piesei i se spune Globul Isaic.

Donat muzeului în anul 1986, globul este fascinant. Alături de globul pământesc, cu diametrul de 160 de centimetri, se află și unul lunar realizat tot de profesorul Neculai Isaic, după o concepție proprie și cu ajutorul unor hărți editate de Societatea Națională de Geografie din Statele Unite ale Americii.

Conform profesorului Isaic, printre cei care au confirmat unicitatea acestui exponat din Muzeul Apelor se numără cosmonautul Dumitru Prunariu, fostul ministru al Culturii, Răzvan Teodorescu, dar și geologul, speologul, geograful Marcian David Bleahu, cel care a vizitat muzeul împreună cu mai mulți geologi din Franța și Marea Britanie.

Globul de la Fălticeni are și doi frați mai mici, unul cu diametrul de 1,2 metri, pe care profesorul Neculai Isaic l-a donat Muzeului „Grigore Antipa” din București, dar care, ulterior, a fost scos din circuitul muzeal. La domiciliul din Vadu Moldovei, profesorul mai are un glob mai mic, cu diametrul de 70 de centimetri, cu sistem de rotire.

Globul Isaic a trecut, timp de mai bine de o lună, printr-o restaurare majoră: profesorul de geografie Neculai Isaic a recolorat continentele, a scos în

evidență unele forme de relief, a făcut mici corecturi unde a fost cazul, a folosit culori mai vii, care sunt folosite în atlasele geografice, pentru a scoate în evidență mai bine relieful. Vopselele folosite au fost pe bază de ulei, cu rezistență mare în timp. În prezent, după lucrările de restaurare, pe globul de la Muzeul Apelor se pot vedea Marea Barieră de Corali, cel mai mare sistem de recif de corali din lume cuprinzând aproximativ 3.000 de recifuri și 300 de insule, vulcanii activi, care sunt marcați cu roșu, respectiv peninsula Kamceatka, cu aproape toate vârfulurile vulcanilor activi.

Crenguța RADOSAV

Water Loss 2018, în Africa de Sud

Orașul Cape Town din Africa de Sud este, anul acesta, la începutul lunii mai, gazda conferinței internaționale Water Loss, eveniment dedicat specialiștilor din domeniul pierderilor de apă. Organizată de Asociația Internațională a Apei din doi în doi ani, Water Loss 2018 estimează să atragă peste 500 de participanți din peste 50 de țări. Mulți dintre cei mai cunoscuți experți în managementul pierderilor de apă vor fi prezenți pentru a dezbate și prezenta celor interesați ultimele evoluții, strategii, precum și studii de caz din practica internațională.

În cadrul conferinței este organizată și o expoziție, iar în preziua conferinței, un atelier de lucru cuprinzând mai multe sesiuni, moderate de experții internaționali Ken Brothers, David Pearson și Tim Waldron.

Printre subiectele abordate în această ediție a Water Loss se vor număra reducerea pierderilor din sistemele de alimentare cu apă, indicatorii de performanță pentru evaluarea comparativă a pierderilor de apă, educația și conștientizarea publicului în privința pierderilor de apă, managementul presiunilor etc. Programul complet al conferinței se găsește pe site-ul dedicat, www.waterloss2018.com.

În ciuda crizei de apă pe care o traversează acum Cape Town, organizatorii conferinței s-au străduit și vor demonstra că pot gestiona un astfel de eveniment de impact fără a diminua confortul oaspeților și fără a prejudicia resursele locale. „Regiunea suferă o secetă severă, dar lucrurile se desfășoară normal în centrul nostru expozițional, cu facilități de primă clasă, porțile noastre sunt deschise și avem apă la robinete” – este declarația oficială a reprezentanților Century City Conference Center, gazda Water Loss 2018.

Alin ANCHIDIN

Barajul care a uimit omenirea

Barajul Hoover (Hoover Dam), cunoscut sub numele de Boulder Dam, este o minune ingierească din Statele Unite ale Americii, admirată și în prezent de specialiști din lumea întreagă. Hoover este un baraj gravitațional în arc, realizat din beton armat. Barajul închide defileul Black Canyon al fluviului Colorado, la granița dintre statele Arizona și Nevada.

Construcția minunii ingierești a debutat chiar în timpul Marii Crize, în anul 1931, și a durat cinci ani, până în 1936. Hoover are o lungime de 379 de metri și o înălțime de 221 de metri, coexistând cu un pod impresionant de aproximativ 600 de metri, întins pe un singur arc, peste râul Colorado. Timp de 22 de ani a fost cel mai înalt baraj din lume. Pe marginea superioară a barajului există o șosea cu o lățime de 5 metri care unește Arizona și Nevada, respectiv cele două coaste ale oceanelor Atlantic și Pacific, între San Francisco și New York.

La barajul Hoover au muncit 21.000 de oameni, 112 persoane pierzându-și viața în timpul ridicării gigantului ingierească. Construit într-un singur arc de o anvergură de 600 de metri, podul e susținut de piloni de beton de 100 de metri înălțime și conține peste 7.800 tone de oțel, 23.000 metri cubi de beton și peste 600 de km de cabluri.

Ideea construirii unui pod datează încă din 1960, deoarece șoseaua cu două benzi construită în partea de sus a barajului era prea îngustă, iar de-a lungul timpului în zonă au fost nenumărate accidente.

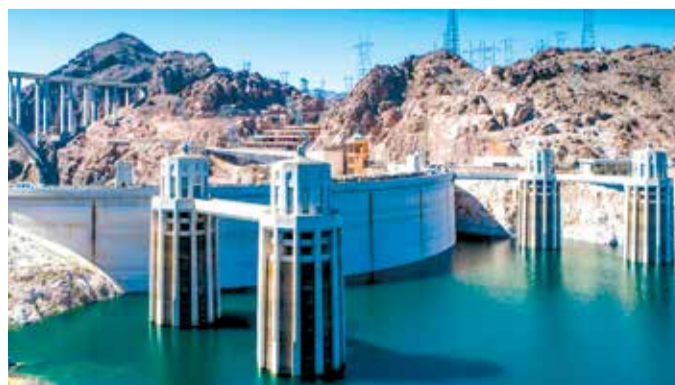

Foto: circleofblue.org

În cea mai uscată regiune americană, cu clima cea mai toridă, din nordul deșertului Sonora și sudul deșertului Mojave, Hoover asigură și acum apa pentru milioane de oameni din șapte state americane.

Construcția barajului a dus la formarea lacului de acumulare Mead, care este unul dintre cele mai mari lacuri artificiale din lume. Remarcabil hidrotehnician al timpului său, cel care a fost și șeful executiv al întregului proiect, Frank Crowe a făcut posibilă minunea ingierească numită barajul Hoover.

Arhitectul britanic-american Gordon Kaufmann, stabilit în 1914 în Statele Unite, cunoscut pentru opera sa arhitecturală anterioară, mai ales în manieră Art Deco, a realizat rafinamentul stilistic al întregului complex de clădiri și al barajului.

Cât despre nume, Herbert Hoover, cel care avea să devină, în 1929, al 31-lea președinte al Statelor Unite, a jucat un rol esențial în transformarea visului în realitate. În 1921, pe când era secretar al Comerțului, Hoover s-a implicat activ în proiectul construirii unui baraj în Colorado care să controleze inundațiile ce devastau zona în fiecare an. Mai mult, barajul ar fi permis și extinderea teritoriilor agricole irigate din zona deșertică și ar fi oferit o sursă sigură de alimentare cu apă pentru zona Los Angeles.

Cu ajutorul lui Hoover, proiectul a prins elan, însă obținerea aprobării din partea Congresului avea să întârzie punerea lui în practică. În cele din urmă, legea pentru construcția barajului avea să fie adoptată abia în anul 1928. Șantierul a fost deschis doi ani mai târziu, când Herbert Hoover era deja președinte. Astăzi, acest baraj este al doilea cel mai înalt baraj din Statele Unite și al 18-lea din lume.

După atacurile teroriste din 11 septembrie 2001, guvernul federal a fost preocupat de un posibil atac terorist asupra barajului Hoover, cu posibile consecințe dezastruoase pentru întreaga zonă: inundații masive și întreruperea alimentării cu apă și energie electrică. Astfel, edificiul este unul dintre cele mai bine păzite din SUA.

C. RADOSAV

Cum era vremea în Timișoara acum 200 de ani

Timp de 23 de ani, între anii 1780 și 1803, Karl Joseph Klapka a făcut măsurători zilnice despre starea vremii, măsurători pe care le-a consemnat în 280 de fișe lunare. Astfel, Timișoara devine unul dintre primele orașe din Europa cu cea mai veche și în același timp cea mai lungă perioadă de măsurători zilnice cu privire la starea vremii. În tot acest timp, Klapka a consemnat o serie de observații despre temperatură, presiune atmosferică și precipitații folosind două termometre de tip Fahrenheit și Réaumur și un barometru, pe care le citea de trei ori pe zi. De asemenea, consemna și detalii despre starea vremii (înnorat, senin, ploaie, furtună etc).

Deși în prezent nu au fost găsite informații precise despre adresa unde au fost făcute măsurătorile, este foarte probabil ca aceasta să fi fost o farmacie, prima farmacie privată din Timișoara menționată în documente ca aparținând lui Klapka, situată pe strada Mercy la numărul 1, clădire care există și astăzi.

Înregistrările meteorologice făcute de Klapka sunt și în prezent luate ca referință în multe studii internaționale de specialitate datorită faptului că se întind pe o perioadă lungă de timp, 23 de ani cu doar câteva zile lipsă, dar și pentru că datează dintr-o perioadă importantă din istoria climatologiei și anume cea de-a doua parte a secolului al XVIII-lea, așa-numita „Maldă-anomalie”. Aceste date au jucat un rol important în analiza evoluției climei de-a lungul vremii fiind comparate cu serii de măsurare contemporană din Budapesta, Viena și Mișkolț.

Din datele înregistrate acum 200 de ani la Timișoara, se pot extrage informații despre fenomene meteo extreme, cum ar fi cele menționate în iarna anului 1784 sau numărul neobișnuit de mare de fenomene de ceață din vara anului 1783, probabil legate de erupția vulcanului Laki, din Islanda (Hidrotehnica, 29 (1984), 5). Din fișele lui Klapka aflăm că minimumul temperaturii înregistrate

Foto: În clădirea de pe str. Florimund Mercy nr. 1 din Timișoara funcționa, foarte probabil, farmacia Klapka și „stația de măsurători meteo” de acum 200 de ani.

din întreg șirul de observații a fost -25 grade Celsius înregistrat în decembrie 1788 și în februarie 1782. Mai aflăm și că, a fost destul de cald în luna ianuarie 1791 când media lunară a atins valoarea de +8 grade Celsius, iar maxima a fost de 16,3 grade Celsius.

Despre Karl Joseph Klapka mai știm și că a fost un farmacist de origine cehă, mutat la Timișoara, în 1788, din Boemia (Cehia de astăzi, pe atunci o țară din Imperiul Habsburgic). În 1811 a devenit deputat, iar în 1813 a fost numit intendent la Teatrul Municipal Timișoara. A murit în 1817, lăsând o avere apreciată la un sfert de milion de florini și o numeroasă familie, din care un fiu va deveni primar al Timișoarei (Berkesyi, 1900).

Dorin JURA
Cristina BORCA

POWERSTEP: workshop regional de succes la Timișoara

Aquatim și Fundația Aquademica au găzduit, în luna aprilie, atelierul *Eficiențizarea energetică a stațiilor de epurare a apelor uzate – Soluții sustenabile pentru viitor*, din cadrul proiectului internațional POWERSTEP, finanțat de Comisia Europeană prin programul Horizon 2020.

Evenimentul s-a adresat municipalităților inovatoare din România, Serbia și Ungaria, cu obiective ambițioase în materie de mediu și climă, având ca scop principal introducerea conceptului de eficiențizare energetică a stațiilor de epurare. Manifestarea a inclus o sesiune de expuneri pe tematica menționată, urmată de o sesiune de discuții interactive, organizată pe trei grupuri de lucru pe teme *tehnologie, finanțare, condiții cadru din perspectiva municipalităților*, moderate

de experți în domeniu, și s-a încheiat cu o vizită a stației de epurare „Stan Vidrighin” din Timișoara. Au participat circa 40 de specialiști din industrie, cercetare, mediul instituțional și academic.

Întâlnirea a debutat cu o expunere privind finanțarea soluțiilor inovatoare pentru stațiile de epurare din România, susținută de Raluca Cibu, reprezentantă a Agenției pentru Dezvoltare Regională Vest din România, care a inclus prezentarea oportunităților de finanțare prin Fondurile Structurale, a altor instrumente puse la dispoziție de UE, precum și aspecte privind sprijinirea cercetării și inovării prin intermediul Enterprise Europe Network.

Christian Loderer, de la Centrul de competențe pentru apă din Berlin, a prezentat auditoriului o interesantă perspectivă de viitor a stațiilor de

epurare, în care acestea, tradițional energofage, pot schimba total balanța energetică în favoarea lor. În condițiile unui management eficient și a implementării tehnologiilor inovative de mediu, stațiile de epurare pot deveni 100% autonome energetic. Studiile de caz din Germania, Suedia, Austria și Elveția, prezentate de dl. Loderer, adevărate povești de succes, au demonstrat că eficiențizarea energetică a stațiilor de epurare nu este doar un vis.

Evenimentul a fost al treilea workshop regional și primul din Estul Europei de pe agenda proiectului menționat și a beneficiat de sprijinul European Innovation Partnership on Water.

Loredana LEORDEAN

Sponge City: soluție pentru orașele însetate și inundate ale Chinei

China are o problemă majoră cu gestionarea apelor, mai ales în cazul inundațiilor, și se manifestă acut în toate zonele urbane din imensa țară. Mai mult de jumătate din orașele Chinei sunt considerate a fi în criză de apă. Cum vorbim, însă, despre chinezi, soluții există. Întotdeauna!

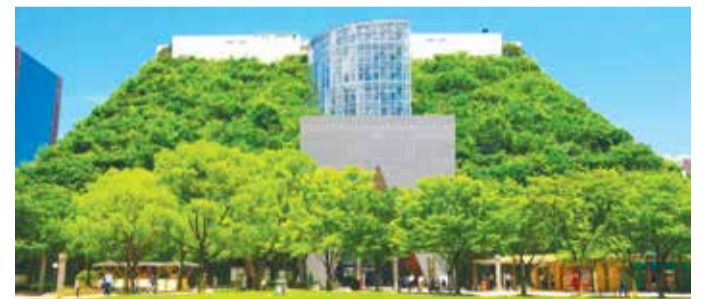
Guvernul chinez a decis să lanseze o inițiativă inedită, numită „Orașe burete”, care oferă o soluție flexibilă pentru toate orașele țării, fie că au, fie că nu au probleme cu apa. Ideea ingenioasă se bazează pe un principiu simplu: orașele burete vor capta apa de ploaie pentru a restabili echilibrul și pentru a-i scăpa pe localnici de o mare apăsare, prin restabilirea echilibrului natural. Fiind între aceste extreme – inundații versus lipsă serioasă de apă –, China avea nevoie de această provocare majoră din domeniul proiectelor ingineresti.

În urmă cu câțiva ani, președintele chinez a oferit un nou mod de a se gândi la inundații și secetă.

La Conferința privind Urbanizarea, în 2013, el a anunțat că orașele ar trebui să acționeze „ca niște bureți”. Practic, atunci, Xi Jinping a patentat un nou termen și un concept inovativ. Așa-numitul „oraș burete” este o modalitate de a vizualiza balanța de apă și de a folosi măsuri peisagistice pentru a restabili distribuția sezonieră a apei care intră și iese dintr-o regiune în fiecare an.

În anul 2015, guvernul central chinez s-a angajat să ofere asistență financiară de miliarde pe următorii trei ani, pentru a pune în aplicare infrastructura ecologică, astfel încât peisajul urban în 16 orașe să funcționeze ca niște bureți uriași. Acest lucru este asemănător cu abordarea adoptată de orașul Philadelphia și cu altele din America de Nord.

În timp ce acumularea de «orașe de burete» nu înseamnă sfârșitul construcțiilor de infrastructuri gri (canale de scurgere și alte metode tradiționale de tratare a apei de ploaie), experții chinezi spun

că ar reduce cererea pe sistemele de drenare costisitoare. Ei folosesc soluții bazate pe natură, cum ar fi grădinile de ploaie, acoperișurile verzi, zonele umede construite și trotuarul permeabil, pentru a captura, a încetini și a filtra apelor pluviale. Această apă poate recupera acviferele subterane sau poate fi stocată pentru utilizare ulterioară. Tehnologiile pentru orașele spongioase ar putea, de asemenea, să susțină dezvoltarea nămolului și să genereze energie.

China a emis, în 2015, un pachet de orientări care impune ca, până în 2020, 20% din zonele urbane să stocheze local apă și să refolesească 70% din totalul apei de ploaie. Până în 2030, 80% din zonele urbane ar trebui să atingă acest obiectiv.

Crenguța RADOSAV

S-a legat de viață ca o liană și a dovedit-o!

Liana Iliescu este șeful Serviciului IT-Comunicații din Aquatim, însă, înainte de funcții și responsabilități majore, ea este... o poveste minunată. Fără să vrea, Liana l-a „trăit” pe Marcel Proust, căci, da, sufletul nu cunoaște situații de viață fără ieșire.

La 59 de ani (câți?), care nu se văd, nici de aproape, nici de departe, Liana Iliescu duce cu sine un șevalet plin cu tablouri personale impresionante. Pentru mine, unic, special, în tonuri de Luchian. S-a născut la Reșița, într-un august fierbinte, la o zi după Sfânta Maria, și, totuși, n-o cheamă așa. Ponderată și cerebrală, fata noastră deșteaptă a decis, atunci și doar atunci, că e momentul să dea mâna cu viața... la șapte luni. Leul e leu, oricum a-i privi! Tatăl ei a reacționat atât de inspirat: i-a dat numele Liana, pentru că, așa cum i-a spus soției sale, „fata asta s-a legat de noi ca o liană!”. De fapt, Liana s-a legat de viață ca o liană și, într-o permanentă bătălie lungă, chinuitoare, sfâșietoare i-a demonstrat că o... merită și că e demnă de ea! În fapt, a fost pariul ei cu destinul, sau cu... moașa care i-a deformat picioarele, sau cu... medicii, din anii ce-au urmat, care n-au avut îndrăzneala să opereze o copilă cu șoldurile nenorocite, sau cu... nu mai contează, căci Liana a depășit greul – pe care mulți nici nu vi-l puteți imagina, dar mite trăi –, cu credința că viața e prețioasă, iar durerile... hm, durerile (ale trupului, ale sufletului) vin la pachet cu ea. Și-apoi, nu-i așa, în cazul tuturor?

Ajunsă la Liceul de Informatică din Timișoara, după o Generală reșițeană, s-a îndrăgostit de urbea primitoare, dar nu într-atât încât să-și continue studiile universitare aici. De ce? Pentru că auzise că Marele Oraș, Bucureștiul, deținea o facultate revoluționară, numită Planificare și Cibernetică Economică, din cadrul... titanului numit ASE, iar Lianeii îi plăceau provocările, era fascinată de nou. N-a regretat decizia niciodată.

„Cibernetica e minunată, e tot ceea ce ține de IT, implementat pe parte economică. M-am simțit

împlinită, pe parcursul facultății am avut profesori foarte buni, oameni deștepți cu pregătire grea și rară, care știau de atunci ce înseamnă economia de piață. Pentru mine, au fost exemple, au rămas exemple!”, povestește Liana, cu o sclipire în ochi, pe care regret că n-ați putut s-o vedeți.

Căministă de capitală, Liana Iliescu a studiat Cibernetica în tandem cu foamea. O spune detașat și e de admirat. Și pentru asta! „Singura zi în care am ținut post – sper că nu supăr pe nimeni! – a fost o zi de Paști. Nu puteam pleca acasă ori de câte ori aș fi vrut, timpurile erau neprietenoase... Am rămas în cămin, împreună cu colega mea de cameră. Spre seară, am primit amândouă un ou roșu. Ni l-a adus o altă fată. Atunci, am mâncat așa: o jumătate de ou, pâine cu sare și pâine cu zahăr... Țin minte și acum. Norocul meu este acela că mă adaptez oriunde, în orice condiții. Și accept!”, mai spune IT-ista noastră.

Îndrăgostită de... teatru

În București, Liana s-a îndrăgostit de teatru, astfel că n-a ratat nicio reprezentație de marcă. I-a urmărit pe actori, piesă de piesă, chiar și în aceeași piesă de multe ori, le-a studiat evoluția și măreția. E îndrăgostită și acum de Olga Tudorache, căci oamenii rari nu mor niciodată, iar arta, nici atât. A mințit o singură dată în viață: când a fugit, motivat, de la cursuri, prin ploaie, oficial – pentru că avea o problemă de familie, real – pentru că trebuia să prindă coada la bilete, cu cincilei, la cucurigu, pentru... „Efectul razelor gamma asupra anemonelor”, piesă văzută deja de două ori! Fascinant, nu credeți? Sigur, admirabil!

Ajunsă în „câmpul muncii”, la Spitalul din Lugoj, căci așa a sunat repartitia, Liana Iliescu a început să-și arate valoarea. Nici că auziseră cei de acolo de studii complexe, analiză economică, profitabilitate sau calculatoare. Între munci agricole forțate și o plimbare cu șareta, absolventa de Cibernetică zidea modernismul într-o vreme opacă. A continuat apoi, din nou și definitiv, la Timișoara, unde s-a perfecționat în tot ceea ce presupune acest domeniu incredibil, iar în noiembrie 1989 a ajuns la Aquatim.

Liana Iliescu a înființat Oficiul de Calcul, a patentat primul program de personal din Aquatim și multe altele. Este un șef ferm și drept. Dacă, așa cum spune, Aquatim a fost norocul ei în viață, fără doar și poate, Liana este, la rândul-i, pentru subalterni, același lucru.

„Nu cred că m-a vizitat norocul de foarte multe ori, dar intrarea în colectivul Aquatim a fost cu siguranță șansa mea. Oamenii, mediul, perfecționarea mea, evoluția mea, acest tot, toți acești ani înseamnă...

cei mai frumoși ani!”.

Mate... pur și simplu

Liana agățată de viață a dat viață unor inedite cărți de matematică, pentru că trebuie să-ți ții în permanență creierul ocupat, zice ea, confirmăm noi. A avut, deci, timp să despice informatica, sau, dimpotrivă, s-o lipească de matematică, reconfirmând faptul că cele două sunt surori bune și iubitoare. Precum Liana, și sora ei! Șase ani i-au trebuit pentru a se simți pregătită să arate publicului colecția „Mate... pur și simplu”, editată în 12 volume de probleme, destinată elevilor de V-XII.

A dat ore de mate 20 de ani – timp în care „n-am văzut pe unul căruia să-i placă matematica!” –, a inventat probleme pentru generații întregi, a mâncat IT-ul pe pâine... de seară – aia e sănătoasă! –, a scris și o poezie, intitulată subtil (sic!) *Prunul*, a decretat că IT-ul va trebui să se muleze cu Automatizările, iubește teatrul și frumosul, o divinizează, știți deja,

Liana Iliescu și echipa IT Aquatim: Oana Angheluță, Sașa Dobrosavlevici, Cătălina Belcescu, Călin Căpântală, Georgiana Albușescu, Mădălina Bogdan, Cosmin Pavăl, și Mihai Belcescu.

pe Olga Tudorache, își iubește colegii și munca, e sigură că, după retragerea la pensie, vor fi destui IT-iști scilipitori care să-i continue munca. N-are astâmpăr, nu se resemnează, nu obosește.

Din perspectivele acestea nobile, e *leu* autentic, ambițioasă, neobosită, prezentă, deșteaptă, solară, superioară – în cel mai frumos mod posibil, odată ce a ales să ia din viață doar seninul, împrăștiind în cele patru zări furtunile.

Din perspectiva mea, Liana Iliescu e un om frumos, care mă impresionează profund. Îi admir detașarea. Și inteligența. Și rațiunea. Și SIMȚIREA.

Chapeau bas, ma chere Liane!

Crenguța RADOSAV

Impresionistul cu flux turbulent: Garip Ay

Garip Ay este un artist turc în *ebru*, adică în arta de a picta apa. Renumele său este impresionant pentru că și operele sale artistice sunt pe măsură.

Garip Ay s-a născut lângă Siirt, în regiunea sud-estică a Turciei, cunoscută și sub numele de nordul Kurdistanului. În pofida unei copilării dificile, a avut șansa de a studia la un liceu de arte plastice, după care a plecat la Istanbul, absolvind în cele din urmă Universitatea Mimar Sinan cu o diplomă în artele tradiționale turcești. De atunci, a lucrat ca artist și pictor, impresionând prin talent și creativitate. Originalul artist se autodefineste ca promotor al „impresionismului cu flux turbulent”. În privința piesei preferate, Garip Ay o numește pe cea a lui Albrecht Dürer, *Wing of a Roller Blue*, pe care a pictat-o pe fundal ebru.

Ebru este o veche tradiție artistică, originară din Asia Centrală. Cuvântul *ebru* este legat de cuvântul

persan „nor”. În Iran, este uneori denumită „hârtie nor și vânt”. În general, *ebru* rezultă prin aplicarea pigmentilor naturali pe suprafața apei și manipularea acestora, cu formarea de modele sau imagini de genul desenelor pe care un barista le-ar putea face pe un cappuccino, de exemplu!

O experiență memorabilă pentru artistul turc este cea din India, unde a realizat un proiect cu *Cirque du Soleil*. A fost, în fapt, un spectacol muzical, în care Garip a proiectat imaginile realizate pe apă prin intermediul unui ecran susținut de baloane, iar după terminarea picturii ecranul a căzut și dansatorii au intrat în scenă. Efectul a fost maxim, pentru că Garip a purtat un costum personalizat cu scene din 1001 de nopți, precum un veritabil sultan. A mai pictat personaje din seria Netflix, Narcos, Stranger Things și The Crown.

C.R.

AquaȘtiri

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquatim.ro/aquaștiri

Redactor-șef: **Loredana Leordean**

Redactori: **Alin Anchidin, Oana Mărginean**

Crenguța Radosav

Cap limpede: **Robert Șerban**

Design: **Loredana Tîrzioru**

Tehnoredactare: **Alina Guțuleac**

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro